

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 15. maaliskuuta 2017
(OR. en)**

**2015/0281 (COD)
LEX 1722**

**PE-CONS 53/1/16
REV 1**

**DROIPEN 203
COPEN 367
JAI 1028
CODEC 1790**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
TERRORISMIN TORJUMISESTA SEKÄ
NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖKSEN 2002/475/YOS KORVAAMISESTA SEKÄ
NEUVOSTON PÄÄTÖKSEN 2005/671/YOS MUUTTAMISESTA**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/...,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017,

**terrorismin torjumisesta sekä
neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta
sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 177, 18.5.2016, s. 51.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. maaliskuuta 2017.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni perustuu yleismaailmallisiin arvoihin, joita ovat ihmisarvo, vapaus, tasa-arvo ja yhteisvastuullisuus sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen. Unioni perustuu kaikille jäsenvaltioille yhteisiin demokratian ja oikeusvaltion periaatteisiin.
- (2) Terroriteot muodostavat yhden vakavimmista loukkauksista niitä yleismaailmallisia arvoja kohtaan, joita ovat ihmisarvo, vapaus, tasa-arvo ja yhteisvastuullisuus sekä ihmisoikeudet ja perusvapaudet ja joiden varaan unioni perustuu. Ne ovat myös yksi vakavimmista hyökkäyksistä demokratiaa ja oikeusvaltiota kohtaan, jotka ovat jäsenvaltioiden yhteisiä periaatteita ja joille unioni perustuu.

- (3) Neuvoston puitepäättös 2002/475/YOS¹ on jäsenvaltioiden terrorismin vastaisten rikosoikeudellisten toimien kulmakivi. Kaikille jäsenvaltioille yhteinen oikeudellinen kehys ja erityisesti terrorismirikosten yhdenmukaistetut määritelmät ovat edellytyksenä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten väliselle tiedonvaihdolle ja yhteistyölle neuvoston puitepäättöksen 2006/960/YOS², neuvoston päätösten 2008/615/YOS³ ja 2005/671/YOS⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 603/2013⁵ ja neuvoston puitepäättösten 2002/584/YOS⁶ ja 2002/465/YOS⁷ mukaisesti.

¹ Neuvoston puitepäättös 2002/475/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, terrorismin torjumisesta (EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3).

² Neuvoston puitepäättös 2006/960/YOS, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan unionin jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten välisen tietojen ja tiedustelutietojen vaihdon yksinkertaistamisesta (EUVL L 386, 29.12.2006, s. 89).

³ Neuvoston päätös 2008/615/YOS, tehty 23 päivänä kesäkuuta 2008, rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi (EUVL L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁴ Neuvoston päätös 2005/671/YOS, tehty 20 päivänä syyskuuta 2005, terrorismirikoksia koskevasta tiedonvaihdosta ja yhteistyöstä (EUVL L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 603/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 604/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁶ Neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁷ Neuvoston puitepäättös 2002/465/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, yhteisistä tutkintaryhmistä (EYVL L 162, 20.6.2002, s. 1).

- (4) Terrorismin uhka on kasvanut ja muuttunut nopeasti viime vuosina. Henkilöt, joita tarkoitetaan nimityksellä "terrorismin osallistuvat vierastaistelijat", matkustavat ulkomaille terrorismitarkoituksessa. Takaisin palaavat terrorismin osallistuvat vierastaistelijat aiheuttavat kasvaneen turvallisuusuhan kaikissa jäsenvaltioissa. Terrorismin osallistuvat vierastaistelijat on yhdistetty viimeaikaisiin iskuihin ja iskusuunnitelmiin useissa jäsenvaltioissa. Lisäksi unionia ja sen jäsenvaltioita uhkaavat lisääntyvässä määrin Eurooppaan jäävät henkilöt, joita ovat innoittaneet ulkomailla olevat terroristiryhmät tai jotka ovat saaneet kyseisiltä ryhmiltä ohjeita.
- (5) YK:n turvallisuusneuvosto ilmaisi päätöslauselmassaan 2178 (2014) huolensa terrorismin osallistuvien vierastaistelijoiden aiheuttamasta kasvavasta uhasta ja pyysi kaikkia YK:n jäsenvaltioita varmistamaan, että tähän ilmiöön liittyvät rikokset ovat rangaistavia kansallisen lainsäädännön nojalla. Euroopan neuvosto on tähän liittyen vuonna 2015 hyväksynyt terrorismin ennaltaehkäisyä koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen lisäpöytäkirjan.
- (6) Kun otetaan huomioon terroriuhan muuttuminen sekä kansainvälisen oikeuden mukaiset unionin ja jäsenvaltioiden velvoitteet, olisi terrorismirikosten sekä terroristiryhmään ja terroritoimintaan liittyvien rikosten määritelmää edelleen lähennettävä kaikissa jäsenvaltioissa siten, että määritelmä kattaa laajemmin erityisesti terrorismin osallistuviin vierastaistelijoihin ja terrorismin rahoitukseen liittyvän toiminnan. Tällaisten tekojen olisi oltava rangaistavia myös siinä tapauksessa, että teot tapahtuvat internetissä, sosiaalinen media mukaan luettuna.

- (7) Lisäksi terrorismin rajatylittävä luonne edellyttää voimakkaita koordinoituja vastatoimia ja yhteistyötä jäsenvaltioissa ja niiden välillä sekä toimivaltaisten unionin terrorismintorjuntavirastojen ja -elinten, mukaan lukien Eurojustin ja Europolin, kanssa ja niiden välillä. Tätä varten olisi hyödynnettävä tehokkaasti olemassa olevia yhteistyön välineitä ja resursseja kuten yhteisiä tutkimusryhmiä ja Eurojustin tuen avulla järjestettäviä koordinoitukokouksia. Terrorismin maailmanlaajuinen luonne edellyttää kansainvälisiä toimia, mikä merkitsee, että unionin ja sen jäsenvaltioiden on tehostettava yhteistyötään merkityksellisten kolmansien maiden kanssa. Voimakkaat koordinoitavat vastatoimet ja yhteistyö ovat tarpeen myös sähköisen todistusaineiston turvaamiseksi ja saamiseksi.
- (8) Tässä direktiivissä luetellaan tyhjentävästi joukko vakavia rikoksia, joita ovat esimerkiksi ihmishenkeen kohdistuvat hyökkäykset, tahallisia tekoja, joita voidaan pitää terrorismirikoksina, jos ja kun ne tehdään erityisessä terrorismitarkoituksessa eli jos tarkoitus on pelotella vakavasti väestöä, pakottaa aiheettomasti viranomaiset tai kansainvälinen järjestö johonkin tekoon tai pidättymään jostakin teosta taikka horjuttaa vakavasti jonkin maan tai kansainvälisen järjestön poliittisia, perustuslaillisia, taloudellisia tai yhteiskunnallisia perusrakenteita tai tuhota ne. Tällaisten tahallisten tekojen tekemisellä uhkaamistakin olisi pidettävä terrorismirikoksena, jos objektiivisiin tosiseikkoihin perustuen todetaan, että uhkaaminen tehtiin tällaisessa terrorismitarkoituksessa. Sen sijaan tämän direktiivin mukaisesti terrorismirikoksina ei pidetä tekoja, joiden tarkoituksena on esimerkiksi hallituksen pakottaminen johonkin tekoon tai pidättymään jostakin teosta mutta joita ei kuitenkaan ole sisällytetty vakavien rikosten tyhjentävään luetteloon.

- (9) Terroritoimintaan liittyvät rikokset ovat erittäin vakavia, koska ne voivat johtaa terrorismirikosten tekemiseen ja ne mahdollistavat sen, että terroristit ja terroristiryhmät voivat ylläpitää ja kehittää rikollista toimintaansa, minkä vuoksi tällainen toiminta olisi säädettävä rangaistaviksi.
- (10) Rikokseen, joka koskee julkista yllyttämistä terrorismirikokseen, kuuluu muun muassa terrorismin ihannointi ja puolustelu tai viestien tai kuvien levittäminen verkossa tai muualla kuin verkossa, myös terrorismin uhreista, keinona saada tukea terrorismin asialle tai väestön pelottelemiseksi vakavasti. Tällaisten tekojen olisi oltava rangaistavia, kun ne aiheuttavat vaaran terroritekojen tekemisestä. Kussakin konkreettisessa tapauksessa, arvioitaessa aiheutuuko tällainen vaara, olisi otettava huomioon tapauksen erityisolosuhteet, kuten viestin laatija ja sen kohde, sekä puitteet, joissa teko tehdään. Lisäksi olisi tarkasteltava vaaran merkittävyyttä ja uskottavuutta, kun julkista yllyttämistä koskevaa säännöstä sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

- (11) Terrorismin liittyvän koulutuksen vastaanottamisen säätäminen rangaistavaksi täydentää koulutuksen antamista koskevaa rikosta, millä vastataan erityisesti uhkiin, joita aiheuttavat aktiivisesti terrorismirikoksiin valmistautuvat henkilöt, mukaan lukien viime kädessä yksin toimivat henkilöt. Terrorismikoulutuksen vastaanottamiseen kuuluu tietojen, asiakirjojen tai käytännön taitojen hankkiminen. Myös itseopiskelu, mukaan lukien internetin kautta tai tutustumalla muuhun opetusaineistoon, olisi katsottava kouluttautumiseksi terrorismiin, jos se on aktiivisen toiminnan seurausta ja tehdään tarkoituksena terrorismirikoksen tekeminen tai sen edistäminen. Tapauksen kaikkien erityisolosuhteiden yhteydessä tällainen tarkoitus voidaan päätellä esimerkiksi aineiston tyypistä ja sivuilla käyntien määrästä. Näin ollen esimerkiksi käsikirjan lataamista verkosta räjähteiden valmistamiseksi terrorismirikoksen tekemistä varten voitaisiin pitää terrorismikoulutuksen vastaanottamisena. Sen sijaan pelkkää verkkosivuilla käyntiä tai aineiston keräämistä laillisiin tarkoituksiin kuten akateemisiin tai tutkimustarkoituksiin ei tämän direktiivin nojalla pidetä terrorismikoulutuksen vastaanottamisena.

- (12) Ottaen huomioon uhan vakavuus ja erityisesti tarve pysäyttää terrorismiin osallistuvien vierastaistelijoiden virta, on tarpeellista säätää rangaistavaksi matkustaminen ulkomaille terrorismitarkoituksessa, eli terrorismirikosten tekemisen ja koulutuksen antamisen tai vastaanottamisen lisäksi myös osallistuminen terroristiryhmän toimintaan. Matkustamista ei ole sinällään välttämätöntä säätää rangaistavaksi. Myös matkustaminen unionin alueelle terrorismitarkoituksessa on kasvava turvallisuusuhka. Jäsenvaltiot voivat myös päättää puuttua terroriuhkiin, jotka aiheutuvat asianomaiseen jäsenvaltioon terrorismitarkoituksessa matkustamisesta, säätämällä rangaistavaksi terrorismirikoksen tekemisen tai sen edistämisen valmistelutoimet, joihin voi kuulua suunnittelu tai salahanke. Kaikki toimet tällaisen matkustamisen edistämiseksi olisi myös säädettävä rangaistaviksi.
- (13) Aseiden, öljyn, huumausaineiden, savukkeiden, väärennetyjen tavaroiden ja kulttuuriesineiden laittomasta kaupasta sekä ihmiskaupasta, ryöstön tapaisesta kiristyksestä ja kiristyksestä on tullut terroristiryhmille tuottoisia tapoja saada rahoitusta. Järjestäytyneen rikollisuuden ja terroristiryhmien yhä lisääntyvät yhteydet ovat kasvava turvallisuusuhka unionille, joten rikosoikeudellisiin menettelyihin osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten olisi otettava ne huomioon.

- (14) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849¹ vahvistetaan yhteiset säännöt unionin rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen. Tämän ennaltaehkäisevän lähestymistavan lisäksi terrorismin rahoituksen olisi oltava jäsenvaltioissa rangaistavaa. Terroritekojen rahoittamisen lisäksi rangaistavaksi olisi säädettävä myös terroristiryhmän sekä muiden terroritoimintaan liittyvien rikosten, kuten värväyksen ja koulutuksen tai matkustamisen terrorismitarkoituksessa, rahoittaminen, jotta voidaan hankaloittaa terrorismirikosten tekemistä edistäviä tukirakenteita.
- (15) Aineellisen tuen antaminen terrorismille sellaisten henkilöiden kautta, jotka osallistuvat palvelujen, varojen ja tavaroiden tarjontaan tai liikkumiseen tai toimivat siinä välittäjinä, mukaan lukien liiketoimet, joihin liittyy unioniin saapuminen tai unionista poistuminen, kuten arkeologisesti, taiteellisesti, historiallisesti tai tieteellisesti merkityksellisen kulttuuriesineen myynti, hankinta tai vaihto, jos kyseinen kulttuuriesine on viety laittomasti alueelta, joka oli viennin aikana terroristiryhmän määräysvallassa, olisi säädettävä rangaistavaksi jäsenvaltioissa avunantona terrorismiin tai terrorismin rahoituksena, jos kyseiset toimet toteutetaan tietäen, että ne tai niiden tuotto on tarkoitettu käytettäväksi kokonaan tai osittain terrorismitarkoituksiin tai että ne hyödyttävät terroristiryhmiä. Muita toimenpiteitä voidaan tarvita, jotta torjutaan tehokkaasti kulttuuriesineiden laitonta kauppaa terroristiryhmien tulolähteenä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (16) Yritys matkustaa terrorismitarkoituksessa, yritys antaa terrorismiin liittyvää koulutusta ja yritys värvätä henkilöitä terroristiseen toimintaan olisi säädettävä rangaistaviksi.
- (17) Tahallisuuden on liityttävä kaikkiin tässä direktiivissä säädettyjen rikosten tunnusmerkkeihin. Teon tai laiminlyönnin tahallisuus voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella.
- (18) Rikoksista vastuussa olevien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta olisi säädettävä rangaistuksista ja seuraamuksista, jotka heijastavat rikosten vakavuutta.
- (19) Jos terroristien värväys tai koulutus kohdistuu lapseen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tuomarit voivat ottaa tämän seikan huomioon tuomitessaan rikosentekijöitä, vaikka heillä ei olekaan velvollisuutta määrätä ankarampaa seuraamusta. Tuomari voi arvioida tätä seikkaa yhdessä kyseessä olevan tapauksen muiden tosiseikkojen kanssa.
- (20) Olisi vahvistettava tuomiovaltaa koskevat säännöt sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädetty rikokset voivat johtaa tehokkaiisiin syytetoimiin. Erityisesti näyttää olevan aiheellista ulottaa tuomiovalta rikoksiin, joihin ovat syyllistyneet terrorismiin liittyvän koulutuksen antajat kansalaisuudesta riippumatta, koska tällaisella toiminnalla on mahdollisia vaikutuksia unionin alueella ja koska terrorismiin liittyvän koulutuksen antamisen ja vastaanottamisen välillä on kiinteä aineellinen yhteys.

- (21) Jotta voidaan varmistaa terrorismirikosten sekä terroristiryhmään tai terroritoimintaan liittyvien rikosten tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuus, näiden rikosten tutkinnasta tai syyteeseenpanosta vastaavien olisi voitava käyttää tehokkaita tutkintakeinoja, kuten sellaisia, joita käytetään järjestäytyneen rikollisuuden tai muiden vakavien rikosten torjunnassa. Tällaisten keinojen käyttö kansallisen lainsäädännön mukaisesti olisi oltava kohdennettua, ja siinä olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate sekä tutkinnan kohteena olevien rikosten luonne ja vakavuus ja siinä olisi kunnioitettava oikeutta henkilötietojen suojaan. Tällaisiin keinoihin olisi tarvittaessa kuuluttava esimerkiksi henkilökohtaiseen omaisuuteen kohdistuva etsintä, telekuuntelu, tarkkailu, mukaan lukien tekninen tarkkailu, äänitallenteiden ottaminen yksityisissä tai julkisissa ajoneuvoissa taikka yksityistiloissa tai julkisilla paikoilla ja niiden pitäminen, kuvien ottaminen henkilöistä julkisissa ajoneuvoissa ja julkisilla paikoilla ja niiden pitäminen sekä talousrikostutkinta.

(22) Yksi tehokas keino torjua terrorismia internetissä on poistaa sen lähteellä sellainen verkkosisältö, jossa yllytetään julkisesti terrorismirikokseen. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kaikin tavoin tekemään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, jotta varmistetaan julkisesti terrorismirikokseen yllyttävän verkkosisällön poistaminen palvelimilta, jotka sijaitsevat niiden alueella. Jos tällaisen sisällön poistaminen sen lähteellä ei ole mahdollista, voidaan ottaa käyttöön myös mekanismeja pääsyn estämiseksi sisältöön unionin alueelta. Jäsenvaltioiden tämän direktiivin mukaisesti toteuttamat toimenpiteet julkisesti terrorismirikokseen yllyttävän verkkosisällön poistamiseksi, tai jos se ei ole mahdollista, pääsyn estämiseksi sisältöön, voisivat perustua julkisiin toimiin, kuten lainsäädännöllisiin, muihin kuin lainsäädännöllisiin tai oikeudellisiin toimiin. Tämä direktiivi ei rajoita internetpalveluntarjoajien vapaaehtoisia toimia, joilla ehkäistään tarjottujen palvelujen väärinkäyttöä, eikä jäsenvaltioiden tukea tällaisille toimille, kuten terroristisen sisällön havaitsemista ja paljastamista. Riippumatta valitsemastaan toimintatavasta tai sen perustasta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että se antaa riittävän oikeusvarmuuden ja ennustettavuuden käyttäjille ja palveluntarjoajille ja mahdollisuuden oikeussuojakeinoihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kaikissa tällaisissa toimenpiteissä on otettava huomioon loppukäyttäjien oikeudet, ja niiden on oltava olemassa olevien oikeudellisten ja juridisten menettelyjen sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', mukaisia.

- (23) Tämän direktiivin mukaisesti toteutettava julkisesti terrorismirikokseen yllyttävän verkkosisällön poistaminen, tai jos se ei ole mahdollista, tällaiseen sisältöön pääsyn estäminen, ei saisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY¹ vahvistettuihin sääntöihin. Erityisesti palveluntarjoajille ei saisi asettaa yleistä velvoitetta valvoa siirtämiään tai varastoimiaan tietoja taikka pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita. Lisäksi tietojen säilyttämistä tarjoavia palveluntarjoajia ei saisi saattaa vastuuseen, jos heillä ei ole tosiasiallista tietoa laittomasta toiminnasta tai laittomista tiedoista ja jos he eivät ole tietoisia niistä tosiasioista tai olosuhteista, joiden perusteella toiminnan tai tietojen laittomuus on ilmeistä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (24) Terrorismin tehokasta torjumista varten on olennaisen tärkeää, että terrorismirikosten ennalta estämisen, paljastamisen, tutkinnan tai tällaisiin rikoksiin liittyvien syytetoimien kannalta toimivaltaisten viranomaisten merkityksellisinä pitämiä tietoja vaihdetaan riittävästi toimivaltaisten viranomaisten ja unionin virastojen välillä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tietoja vaihdetaan tehokkaasti ja oikea-aikaisesti kansallisen lainsäädännön ja unionin voimassa olevan oikeudellisen kehyksen (kuten päätös 2005/671/YOS, neuvoston päätös 2007/533/YOS¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681²) mukaisesti. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi tietojenvaihtoa harkitessaan otettava huomioon terrorismirikosten aiheuttamat vakavat uhat.

¹ Neuvoston päätös 2007/533/YOS, tehty 12 päivänä kesäkuuta 2007, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (EUVL L 205, 7.8.2007, s. 63).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 132).

(25) Jotta tehostettaisiin päätöksessä 2005/671/YOS vahvistettuja nykyisiä puitteita tietojenvaihdosta terrorismin torjunnassa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden toimivaltaisten viranomaisten, esimerkiksi lainvalvontaviranomaisten, syyttäjien tai tutkintatuomarien, rikosoikeudellisissa menettelyissä keräämät tiedot ovat sellaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, jonka osalta ne pitävät näitä tietoja merkityksellisinä. Tällaisiin merkityksellisiin tietoihin olisi sisällyttävä tapauksen mukaan vähintään Europolille tai Eurojustille päätöksen 2005/671/YOS mukaisesti siirretyt tiedot. Tämä edellyttää, että noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2016/680¹ vahvistettuja unionin tietosuojasääntöjä, eikä se vaikuta unionin sääntöihin toimivaltaisten kansallisten viranomaisten yhteistyöstä rikosoikeudellisissa menettelyissä, kuten niihin, joista on säädetty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/41/EU² tai puitepäätöksessä 2006/960/YOS.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/41/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä (EUVL L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (26) Olisi vaihdettava merkityksellisiä tietoja, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat keränneet terrorismirikoksia koskevien rikosoikeudellisten menettelyjen puitteissa. Rikosoikeudelliset menettelyt kattavat menettelyjen kaikki vaiheet siitä hetkestä, kun henkilöä epäillään tai syytetään rikoksesta, kunnes on lopullisesti ratkaistu kysymys siitä, tekikö kyseinen henkilö asianomaisen rikoksen, ja tästä päätöksestä on tullut lopullinen.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä suojele-, tuki- ja avustustoimenpiteitä, joilla vastataan terrorismin uhrien erityistarpeisiin, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2012/29/EU¹ mukaisesti ja kuten tässä direktiivissä on tarkemmin määritelty. Terrorismin uhri on direktiivin 2012/29/EU 2 artiklassa määritelty luonnollinen henkilö, jolle on aiheutunut terrorismirikoksesta välitön vahinko, kuten fyysinen, henkinen tai emotionaalinen haitta taikka taloudellinen menetys, tai sellaisen henkilön, jonka kuolema on välitön seuraus terrorismirikoksesta, perheenjäsen, jolle on aiheutunut vahinkoa kyseisen henkilön kuolemasta. Kyseisessä 2 artiklassa määritellyillä eloonjääneiden terrorismin uhrien perheenjäsenillä on oikeus käyttää uhrien tukipalveluja ja suojelutoimenpiteitä kyseisen direktiivin mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/29/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (28) Uhrien korvausvaatimusten yhteydessä annettava apu ei vaikuta apuun, jota terrorismin uhrit saavat apua antavilta viranomaisilta neuvoston direktiivin 2004/80/EY¹ mukaisesti, vaan annetaan sen lisäksi. Tämä ei vaikuta kansallisiin sääntöihin oikeudellisesta edustuksesta korvausvaatimuksia varten, mukaan lukien oikeusapujärjestelyt, eikä muihin asiaankuuluviin kansallisiin korvaussääntöihin.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansallisessa pelastuspalveluinfrastruktuurissa vastataan kattavasti terrorismin uhrien erityistarpeisiin heti terrori-iskun tapahduttua ja niin kauan kuin se on tarpeen. Jäsenvaltiot voivat perustaa sitä varten yhteisen ajan tasalla pidettävän verkkosivuston, jolla on kaikki merkitykselliset tiedot, ja uhreja ja heidän perheenjäseniään varten hätätilanteen tukikeskuksen, joka antaa psykologista ensiapua ja emotionaalista tukea. Jäsenvaltioiden aloitteita tässä asiassa olisi tuettava hyödyntämällä täysin unionin tasolla käytettävissä olevia yhteisiä avustusmekanismeja ja -resursseja. Tukipalveluissa olisi otettava huomioon, että terrorismin uhrien erityistarpeet voivat muuttua ajan myötä. Tältä osin jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tukipalveluilla vastataan ensiksi vähintään haavoittuvimpien terrorismin uhrien emotionaalisiin ja psykologisiin tarpeisiin ja ilmoitetaan kaikille terrorismin uhreille emotionaalisen ja psykologisen lisätuen saatavuudesta, apu ja neuvonta trauman yhteydessä mukaan lukien.

¹ Neuvoston direktiivi 2004/80/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rikoksen uhreille maksettavista korvauksista (EUVL L 261, 6.8.2004, s. 15).

- (30) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikilla terrorismin uhreilla on mahdollisuus saada tietoja uhrien oikeuksista, tarjolla olevista tukipalveluista ja käytettävissä olevista korvausjärjestelmistä siinä jäsenvaltiossa, jossa terrorismirikos tehtiin. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi toteutettava aiheelliset toimenpiteet keskinäisen yhteistyön helpottamiseksi, jotta varmistetaan, että terrorismin uhreilla, jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa terrorismirikos tehtiin, on tosiasiallinen mahdollisuus saada näitä tietoja. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että terrorismin uhreilla on mahdollisuus saada siinä jäsenvaltiossa, jossa he asuvat pitkäaikaisia tukipalveluja myös silloin, kun terrorismirikos on tapahtunut toisessa jäsenvaltiossa.
- (31) Kuten esitetään vuonna 2014 hyväksytyssä tarkistetussa EU:n strategiassa radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumiseksi sekä vuonna 2015 annetuissa Euroopan unionin neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden päätelmissä terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavan radikalisoitumisen rikosoikeudellisten vastatoimien tehostamisesta, radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen ehkäisy, mukaan lukien radikalisoituminen internetin välityksellä, edellyttää pitkän aikavälin ennakoivaa ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Tällaisen lähestymistavan olisi yhdistettävä rikosoikeudelliset toimenpiteet, koulutuksen, sosiaalisen osallisuuden ja integroitumisen alojen toimintalinjat sekä radikalisoitumisen purkamiseen ja siitä irtautumiseen tähtäävien tehokkaiden ohjelmien tai kuntoutusohjelmien käyttöönotto, mukaan lukien vankila- ja ehdonalaisolosuhteissa. Jäsenvaltioiden olisi jaettava tarvittaessa yhteistyössä komission ja asianomaisten unionin virastojen ja elinten kanssa hyviä käytäntöjä tehokkaista toimenpiteistä ja hankkeista tällä alalla, erityisesti terrorismiin osallistuvien vierastaistelijoiden ja palaavien henkilöiden osalta.

- (32) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä edelleen ehkäisemään ja torjumaan terrorismiin johtavaa radikalisoitumista koordinoimalla kansallisia ennaltaehkäiseviä strategioita ja jakamalla tietoja ja kokemuksia niistä sekä panemalla ne täytäntöön tai tapauksen mukaan saattamalla ne ajan tasalle ottaen huomioon omat tarpeensa, tavoitteensa ja valmiutensa omien kokemustensa pohjalta. Komission olisi tarvittaessa tuettava kansallisia, alueellisia ja paikallisviranomaisia ennaltaehkäisevien strategioiden kehittämisessä.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi kunkin jäsenvaltion tarpeiden ja erityisolosuhteiden mukaan tuettava alan ammattilaisia, mukaan lukien kansalaisjärjestöjen kumppaneita, jotka todennäköisesti kohtaavat radikalisoitumiselle alttiita henkilöitä. Tällaisiin tukitoimenpiteisiin voi kuulua erityisesti koulutus- ja tiedotustoimenpiteitä, joilla pyritään antamaan valmiudet havaita radikalisoitumisen merkit ja puuttumaan niihin. Tällaisia toimenpiteitä olisi tarvittaessa toteutettava yhteistyössä yritysten, asiaankuuluvien kansalaisjärjestöjen, paikallisyhteisöjen ja muiden sidosryhmien kanssa.
- (34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan unionin laajuisten yhdenmukaistettujen sääntöjen tarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(35) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa tunnustettuja periaatteita, kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia ja otetaan huomioon erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, myös sen II, III, V ja VI osastoon sisältyvät periaatteet, joihin kuuluvat muun muassa oikeus vapauteen ja turvallisuuteen, sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus, yhdistymisvapaus ja ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus, yleinen syrjäntäkielto erityisesti rodun, ihonvärin, etnisen tai yhteiskunnallisen alkuperän, geneettisten ominaisuuksien, kielen, uskonnon tai vakaumuksen, poliittisten tai muiden mielipiteiden perusteella, oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioitukseen ja oikeus henkilötietojen suojaan, laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate, joka kattaa myös rikosoikeudellista täsmällisyyttä, selkeyttä ja ennakoitavuutta koskevan vaatimuksen, syyttömyysolettama sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/38/EY¹ säädetty vapaa liikkuvuus. Tämä direktiivi on pantava täytäntöön kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti ottaen myös huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus ja muut kansainvälisen oikeuden mukaiset ihmisoikeuksiin liittyvät velvoitteet.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (36) Tämä direktiivi ei vaikuta unionin oikeuden mukaisiin jäsenvaltioiden velvoitteisiin, jotka koskevat epäiltyjen tai syytettyjen henkilöiden prosessuaalisia oikeuksia rikosoikeudellisissa menettelyissä.
- (37) Tämä direktiivi ei saisi johtaa jäsenvaltioilla kansainvälisen oikeuden, myös kansainvälisen humanitaarisen oikeuden, nojalla olevien oikeuksien, velvollisuuksien ja vastuiden muuttumiseen. Tällä direktiivillä ei säädellä sellaisia kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa määriteltyjä aseellisten joukkojen toimia aseellisen selkkauksen aikana, joihin sovelletaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta, eikä valtion puolustusvoimien toimia silloin kun ne suorittavat virallisia tehtäviään, sikäli kuin niihin sovelletaan kansainvälisen oikeuden muita sääntöjä.
- (38) Puolueettomien, kansainvälisessä oikeudessa, mukaan lukien kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa, tunnustettujen humanitaarisen avun järjestöjen toimittama humanitaarinen apu ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, kun otetaan huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.
- (39) Tämän direktiivin nojalla toteutetut rikosoikeudelliset toimenpiteet olisi pantava täytäntöön oikeassa suhteessa rikoksen luonteeseen ja siihen liittyviin olosuhteisiin, ottaen huomioon oikeutetut tavoitteet ja niiden tarpeellisuus demokraattisessa yhteiskunnassa, ja täytäntöönpanossa olisi suljettava pois kaikenlainen mielivalta, rasismi ja syrjintä.

- (40) Mitään tässä direktiivissä ei saisi tulkita niin, että sillä pyritäisiin rajoittamaan tai estämään tieteelliseen tai akateemiseen käyttöön tai raportointiin tarkoitettun tiedon levittämistä. Radikaalien, kärkevien tai kiistanalaisten mielipiteiden esittäminen julkisessa keskustelussa arkaluonteisista poliittisista kysymyksistä ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan eikä etenään siinä olevaan määritelmään, joka koskee julkista yllyttämistä terrorismirikokseen.
- (41) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (42) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (43) Tällä direktiivillä olisi näin ollen korvattava puitepäättös 2002/475/YOS niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, ja muutettava päätöstä 2005/671/YOS,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat rikosten määritelmiä ja seuraamuksia terrorismirikosten, terroristiryhmään liittyvien rikosten ja terroritoimintaan liittyvien rikosten alalla, sekä toimenpiteitä terrorismin uhrien suojelemiseksi, tukemiseksi ja auttamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'varoilla' kaikenlaista aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta niiden hankintatavasta riippumatta sekä kaikenlaisia oikeudellisia asiakirjoja ja välineitä, mukaan luettuina sähköiset tai digitaaliset asiakirjat ja välineet, jotka todistavat tällaiseen varallisuuteen liittyvän omistusoikeuden tai edun, mukaan luettuina mutta ei kuitenkaan yksinomaan pankkiluotot, matkasekit, pankkisekit, maksumääräykset, osakkeet, arvopaperit, joukkovelkakirjat, asetteet ja remburssit;

- 2) 'oikeushenkilöllä' yhteisöä, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan lain nojalla, lukuun ottamatta valtioita tai julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä;
- 3) 'terroristiryhmällä' rakenteeltaan jäsentynyttä, tietyksi ajaksi perustettua, useamman kuin kahden henkilön yhteenliittymää, joka toimii yhdessä terrorismirikosten tekemiseksi; 'rakenteeltaan jäsentyneellä ryhmällä' yhteenliittymää, joka ei ole muodostunut sattumalta rikoksen tekemiseksi välittömästi ja jonka jäsenillä ei ole välttämättä muodollisesti määriteltyjä tehtäviä, jonka kokoonpano ei välttämättä pysy jatkuvasti samana tai jonka rakenne ei ole välttämättä pitkälle kehitetty.

II OSASTO

TERRORISMIRIKOKSET JA TERRORISTIRYHMÄÄN LIITTYVÄT RIKOKSET

3 artikla

Terrorismirikokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että terrorismirikoksiksi määritellään seuraavat kansallisessa lainsäädännössä rikoksiksi määritellyt tahalliset teot, jotka luonteensa tai asiayhteytensä vuoksi voivat aiheuttaa vakavaa haittaa jollekin maalle tai kansainväliselle järjestölle, silloin kun ne tehdään jossakin 2 kohdassa luetelluista tarkoituksista:
 - a) ihmishenkeen kohdistuvat hyökkäykset, jotka voivat aiheuttaa kuoleman;

- b) henkilön ruumiillista koskemattomuutta loukkaavat hyökkäykset;
- c) ihmisryöstö tai panttivangin ottaminen;
- d) teot, jotka aiheuttavat hallinnollisille tai julkisille laitoksille, liikennejärjestelmille, infrastruktuureille tietojärjestelmät mukaan luettuina, mannerjalustalla sijaitsevalle kiinteälle lautalle, julkisille paikoille tai yksityiselle omaisuudelle suuria tuhoja, jotka voivat saattaa vaaraan ihmishenkiä tai aiheuttaa huomattavia taloudellisia menetyksiä;
- e) ilma-alusten, alusten tai muiden joukkoliikenne- tai tavarankuljetusvälineiden haltuunotto;
- f) räjähteiden tai aseiden, myös kemiallisten, biologisten tai radiologisten aseiden tai ydinaseiden valmistus, hallussapito, hankinta, kuljetus, toimitus tai käyttö sekä kemiallisia, biologisia tai radiologia aseita tai ydinaseita koskeva tutkimus ja kehittäminen;
- g) vaarallisten aineiden vapauttaminen taikka tulipalojen, tulvien tai räjähdysten aiheuttaminen siten, että ihmishenkiä saatetaan vaaraan;
- h) veden tai sähkövoiman jakelun tai muun perusluonnonvaran toimittamisen häirintä tai keskeytys siten, että ihmishenkiä saatetaan vaaraan;

- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/40/EU¹ 4 artiklassa tarkoitettu laitton järjestelmän häirintä tapauksissa, joissa sovelletaan kyseisen direktiivin 9 artiklan 3 kohtaa tai 4 kohdan b tai c alakohtaa, ja kyseisen direktiivin 5 artiklassa tarkoitettu laitton datan vahingoittaminen tapauksissa, joissa sovelletaan kyseisen direktiivin 9 artiklan 4 kohdan c alakohtaa;
- j) jonkin a–i alakohdassa luetellun teon tekemisellä uhkaaminen.

2. Tarkoitukset, joihin 1 kohdassa viitataan, ovat

- a) pelotella vakavasti väestöä;
- b) pakottaa aiheettomasti viranomaiset tai kansainvälinen järjestö johonkin tekoon tai pidättymään jostakin teosta;
- c) horjuttaa vakavasti jonkin maan tai kansainvälisen järjestön poliittisia, perustuslaillisia, taloudellisia tai yhteiskunnallisia perusrakenteita tai tuhota ne.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/40/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäätöksen 2005/222/YOS korvaamisesta (EUVL L 218, 14.8.2013, s. 8).

4 artikla

Terroristiryhmään liittyvät rikokset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat teot ovat rikosoikeudellisesti rangaistavia tekoja, kun ne on tehty tahallisesti:

- a) terroristiryhmän johtaminen;
- b) terroristiryhmän toimintaan osallistuminen mukaan lukien tietojen tai aineellisten välineiden antaminen sille tai sen toiminnan rahoittaminen jollakin tavalla tietoisena siitä, että osallistuminen edistää terroristiryhmän rikollista toimintaa.

III OSASTO

TERRORITOIMINTAAN LIITTYVÄT RIKOKSET

5 artikla

Julkinen yllytys terrorismirikokseen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viestien levittäminen yleisölle tai niiden muu yleisön saataville asettaminen millä tahansa keinoin, verkossa tai muualla kuin verkossa, tarkoituksena yllyttää jonkin 3 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa luetellun rikoksen tekemiseen, jos kyseisellä toiminnalla joko suoraan tai välillisesti, muun muassa terroritekoja ihannoimalla, puhutaan terrorismirikosten tekemisen puolesta ja siten aiheutetaan yhden tai useamman terrorismirikoksen vaara, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun se on tehty tahallisesti.

6 artikla

Terroristien värväys

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisen henkilön taivuttaminen tekemään jokin 3 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa tai 4 artiklassa lueteltu rikos tai edistämään sellaisen tekemistä, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun se on tehty tahallisesti.

7 artikla

Terrorismiin liittyvän koulutuksen antaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ohjeiden antaminen räjähteiden, ampuma-aseiden tai muiden aseiden taikka myrkyllisten tai haitallisten aineiden valmistusta tai käyttöä tai muiden erityisten menetelmien tai tekniikoiden käyttöä varten tarkoituksena tehdä jokin 3 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa lueteltu rikos tai edistää sen tekemistä tietoisena siitä, että opetetut taitoja aiotaan käyttää kyseiseen tarkoitukseen, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun se on tehty tahallisesti.

8 artikla

Terrorismiin liittyvän koulutuksen vastaanottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ohjeiden vastaanottaminen räjähteiden, ampuma-aseiden tai muiden aseiden taikka myrkyllisten tai haitallisten aineiden valmistusta tai käyttöä tai muiden erityisten menetelmien tai tekniikoiden käyttöä varten tarkoituksena tehdä jokin 3 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa lueteltu rikos tai edistää sen tekemistä, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun se on tehty tahallisesti.

9 artikla

Matkustaminen terrorismitarkoituksessa

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että matkustaminen johonkin muuhun maahan kuin kyseiseen jäsenvaltioon tarkoituksena tehdä 3 artiklassa tarkoitettu terrorismirikos tai edistää sen tekemistä, osallistua terroristiryhmän toimintaan tietoisena siitä, että osallistuminen edistää tällaisen ryhmän 4 artiklassa tarkoitettua rikollista toimintaa, tai antaa tai vastaanottaa 7 ja 8 artiklassa tarkoitettua terrorismiin liittyvää koulutusta, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun se on tehty tahallisesti.
2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat teot ovat rikosoikeudellisesti rangaistavia tekoja, kun ne on tehty tahallisesti:
 - a) matkustaminen kyseiseen jäsenvaltioon tarkoituksena tehdä 3 artiklassa tarkoitettu terrorismirikos tai edistää sen tekemistä, osallistua terroristiryhmän toimintaan tietoisena siitä, että osallistuminen edistää tällaisen ryhmän 4 artiklassa tarkoitettua rikollista toimintaa, tai antaa tai vastaanottaa 7 ja 8 artiklassa tarkoitettua terrorismiin liittyvää koulutusta; tai

- b) kyseiseen jäsenvaltioon tulevan henkilön suorittamat valmistelutoimet tarkoituksena tehdä 3 artiklassa tarkoitettu terrorismirikos tai edistää sen tekemistä.

10 artikla

*Terrorismitarkoituksessa tapahtuvan matkustamisen järjestäminen
tai sen edistäminen muulla tavoin*

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikenlainen järjestäminen tai edistäminen, jolla avustetaan henkilöä matkustamaan 9 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa terrorismitarkoituksessa tietoisena siitä, että annettu apu on kyseistä tarkoitusta varten, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun se on tehty tahallisesti.

11 artikla

Terrorismin rahoitus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että varojen antaminen tai kerääminen millä tahansa keinoin joko suoraan tai välillisesti siinä tarkoituksessa, että niitä käytetään, tai tietäen, että ne aiotaan käyttää kokonaan tai osittain jonkin 3–10 artiklassa tarkoitettun rikoksen tekemiseen tai sellaisen rikoksen tekemisen edistämiseen, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun se on tehty tahallisesti.

2. Kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu terrorismin rahoitus koskee 3, 4 tai 9 artiklassa säädettyjä rikoksia, ei ole välttämätöntä, että varat tosiasiaissa käytetään kokonaan tai osittain näiden rikosten tekemiseen tai niiden tekemisen edistämiseen eikä myöskään edellytetä, että rikoksen tekijä tietää, mihin tiettyyn rikokseen tai tiettyihin rikoksiin varat aiotaan käyttää.

12 artikla

Muut terroritoimintaan liittyvät rikokset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavia tahallisia tekoja pidetään terroritoimintaan liittyvinä rikoksina:

- a) ryöstö jonkin 3 artiklassa luetellun rikoksen tekemiseksi;
- b) kiristys jonkin 3 artiklassa luetellun rikoksen tekemiseksi;
- c) väärin hallintoasiakirjojen laatiminen tai käyttäminen jonkin 3 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa, 4 artiklan b alakohdassa tai 9 artiklassa luetellun rikoksen tekemiseksi.

IV OSASTO
TERRORISMIRIKOKSIA,
TERRORISTIRYHMÄÄN LIITTYVIÄ RIKOKSIA
JA TERRORITOIMINTAAN LIITTYVIÄ RIKOKSIA
KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

13 artikla

Suhde terrorismirikoksiin

Jotta 4 artiklassa tai III osastossa tarkoitettu rikos olisi rangaistava, ei ole välttämätöntä, että terrorismirikos tosiasiallisesti tehdään, eikä 5–10 ja 12 artiklassa tarkoitettujen rikosten osalta ole myöskään välttämätöntä todeta yhteyttä tiettyyn toiseen tässä direktiivissä säädettyyn rikokseen.

14 artikla

Avunanto, yllytys ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että avunanto 3–8, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin on rangaistavaa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yllytys 3–12 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin on rangaistavaa.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3, 6 ja 7 artiklassa, 9 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa sekä 11 ja 12 artiklassa tarkoitettujen rikosten yritys on rangaistavaa, lukuun ottamatta 3 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua hallussapitoa ja 3 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettua rikosta.

15 artikla

Luonnollisille henkilöille määrättävät rangaistukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3–12 ja 14 artiklassa tarkoitetuista rikoksista säädetään tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat rikosoikeudelliset rangaistukset, joista voi seurata rikosentekijän luovuttaminen.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklassa tarkoitetuista terrorismirikoksista ja 14 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, sikäli kuin nämä liittyvät terrorismirikoksiin, voidaan langettaa vapausrangaistus, joka on ankarampi kuin kansallisessa lainsäädännössä säädetty rangaistus vastaavista rikoksista, joihin ei liity 3 artiklassa edellytettyä erityistarkoitusta, paitsi siinä tapauksessa, että säädetty rangaistus on jo kansallisen lainsäädännön mukainen enimmäisrangaistus.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 4 artiklassa luetelluista rikoksista voidaan langettaa vapausrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään 15 vuotta 4 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen rikosten osalta ja vähintään kahdeksan vuotta 4 artiklan b alakohdassa lueteltujen rikosten osalta. Jos 3 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettuna rikoksena on terrorismiterrorismirikoksen on tehnyt 4 artiklan a alakohdassa tarkoitettu terroristiryhmän johtaja, enimmäisrangaistuksen on oltava vähintään kahdeksan vuotta.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos 6 tai 7 artiklassa tarkoitettu rikos kohdistuu lapseen, se voidaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ottaa huomioon rangaistusta määrättäessä.

16 artikla

Lieventävät asianhaarat

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen, että 15 artiklassa tarkoitettuja rangaistuksia voidaan alentaa, jos rikoksen tekijä:

- a) sanoutuu irti terroritoiminnasta; ja

- b) antaa hallinto- tai oikeusviranomaisille tietoja, joita nämä eivät olisi voineet muutoin saada ja joiden avulla nämä voivat:
- i) estää rikoksen vaikutukset tai lieventää niitä;
 - ii) tunnistaa tai tuoda oikeuden eteen muut rikosentekijät;
 - iii) löytää todisteita; tai
 - iv) estää uusia 3–12 ja 14 artiklassa tarkoitettuja rikoksia.

17 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 3–12 ja 14 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, kun rikoksen on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimen jäsenenä toimien henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu johonkin seuraavista:
- a) valtaan edustaa oikeushenkilöä;
 - b) valtuuksiin tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta;
 - c) valtuuksiin harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.

2. Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö on laiminlyönyt ohjaus- tai valvontatehtävänsä siten, että oikeushenkilön alaisuudessa toimiva henkilö on voinut tehdä 3–12 ja 14 artiklassa tarkoitetun rikoksen oikeushenkilön hyväksi.
3. Mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään oikeushenkilöiden vastuusta ei estä rikosoikeudellisia menettelyjä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka syyllistyvät tai yllyttävät 3–12 ja 14 artiklassa tarkoitettuun rikokseen tai avustavat siinä.

18 artikla

Oikeushenkilöihin kohdistuvat seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 17 artiklan mukaisesti vastuussa olevaksi todetulle oikeushenkilölle voidaan langettaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, joihin kuuluvat rikosoikeudelliset tai muut sakot ja joihin voi kuulua myös muita seuraamuksia, erityisesti:

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettäviin etuisuuksiin tai tukiin;
- b) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;
- c) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- d) tuomioistuimen purkamismääräys;

- e) rikoksen tekemiseen käytettyjen tilojen sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.

19 artikla

Tuomiovalta ja syytteeseenpano

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuomiovaltansa ulottamiseksi 3–12 ja 14 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, kun
- a) rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella;
 - b) rikos on tehty sen lipun alla purjehtivalla aluksella tai siinä rekisteröidyssä ilma-aluksessa;
 - c) rikoksen tekijä on sen kansalainen tai hän asuu siellä;
 - d) rikos on tehty sen alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön lukuun;
 - e) rikos on tehty kyseisen jäsenvaltion instituutioita tai väestöä vastaan taikka kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa unionin toimielintä, elintä tai laitosta vastaan.

Kukin jäsenvaltio voi laajentaa tuomiovaltaansa, jos rikos on tehty toisen jäsenvaltion alueella.

2. Kukin jäsenvaltio voi laajentaa tuomiovaltaansa 7 artiklassa tarkoitettuun terrorismiin liittyvän koulutuksen antamiseen tilanteissa, joissa tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta mutta rikoksen tekijä antaa tällaista koulutusta sen kansalaisille tai siellä asuville henkilöille. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle.
3. Jos rikos kuuluu useamman jäsenvaltion tuomiovaltaan ja mikä tahansa asianomaisista jäsenvaltioista voi perustellusti ryhtyä syytetoimiin samojen tosiseikkojen perusteella, asianomaisten jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä päättääkseen, minkä niistä on ryhdyttävä syytetoimiin rikosentekijöitä vastaan, pyrkien keskittämään syytetoimet mahdollisuuksien mukaan yhteen jäsenvaltioon. Tätä varten jäsenvaltiot voivat pyytää Eurojustia helpottamaan oikeusviranomaisten välistä yhteistyötä ja näiden toiminnan koordinoitua.

Seuraavat tekijät on otettava huomioon:

- a) kyseessä on oltava jäsenvaltio, jonka alueella rikos on tehty;
- b) kyseessä on oltava jäsenvaltio, jonka kansalainen rikoksen tekijä on tai jossa hän asuu;
- c) kyseessä on oltava jäsenvaltio, josta rikoksen uhrin ovat peräisin;
- d) kyseessä on oltava jäsenvaltio, jonka alueelta rikoksen tekijä on tavoitettu.

4. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen tuomiovaltansa myös 3–12 ja 14 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin kieltäytyessään luovuttamasta tällaisesta rikoksesta epäiltyä tai tuomittua henkilöä toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan.
5. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen tuomiovaltaan kuuluvat myös tapaukset, joissa 4 ja 14 artiklassa tarkoitettu rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella riippumatta siitä, missä terroristiryhmä sijaitsee tai missä se harjoittaa rikollista toimintaansa.
6. Tämä artikla ei estä käyttämästä rikosoikeudellista tuomiovaltaa, joka perustuu jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön.

20 artikla

Tutkintakeinot ja menetetyksi tuomitseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3–12 artiklassa tarkoitettuja rikoksia tutkivilla tai niistä syytteeseen panevilla henkilöillä, yksiköillä tai muilla tahoilla on käytettävissä tehokkaat tutkintakeinot, esimerkiksi järjestäytyneen rikollisuuden tai muiden vakavien rikosten tutkinnassa käytettävät keinot.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden toimivaltaiset viranomaiset tarvittaessa jäädyttävät tai tuomitsevat menetetyksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU¹ mukaisesti rikoshyödyn, joka on saatu tässä direktiivissä tarkoitettujen rikosten tekemisestä tai niiden tekemisen edistämisestä, ja rikoksentekovälineet, joita on käytetty tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi sitä varten.

21 artikla

Toimenpiteet julkisesti yllyttävän sisällön torjumiseksi internetistä

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 5 artiklassa tarkoitettu, niiden alueella ylläpidetty terrorismirikoksen tekemiseen julkisesti yllyttävä verkkosisältö poistetaan ripeästi. Jäsenvaltioiden on myös pyrittävä vaikuttamaan siihen, että niiden alueen ulkopuolella ylläpidetty mainitunlainen sisältö poistetaan.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun sisällön poistaminen sen lähteellä ei ole mahdollista, jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä tällaiseen sisältöön pääsyn estämiseksi niiden alueella olevilta internetin käyttäjiltä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

3. Toimenpiteet, joissa on kyse sisällön poistamisesta ja sisältöön pääsyn estämisestä, on toteutettava avoimia menettelyjä noudattaen ja siten, että riittävien suojatoimien avulla varmistetaan samalla erityisesti se, että kyseisissä toimenpiteissä rajoitutaan siihen, mikä on välttämätöntä ja oikeasuhteista, ja että käyttäjille ilmoitetaan kyseisten toimenpiteiden syistä. Sisällön poistamiseen tai sisältöön pääsyyn estämiseen liittyviin suojatoimiin on kuuluttava myös muutoksenhakuoikeus.

22 artikla

Päätöksen 2005/671/YOS muuttaminen

Muutetaan päätös 2005/671/YOS seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan a alakohta seuraavasti:

"a) 'terrorismirikoksilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/...^{*+} tarkoitettuja rikoksia;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L ...)."

⁺ Virallinen lehti: lisätään tämän direktiivin numero ja täydennetään alaviite.

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen toimivaltaisten viranomaisten terrorismirikoksia koskevien rikosoikeudellisten menettelyjen puitteissa keräämät tiedot ovat joko pyynnöstä tai oma-aloitteisesti mahdollisimman pian toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, jos tietoja voitaisiin käyttää direktiivissä (EU) 2017/...⁺ tarkoitettujen terrorismirikosten ehkäisemisessä, paljastamisessa, tutkinnassa tai niitä koskevassa syytteesenpanossa kyseisessä jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön ja asiaa koskevien kansainvälisten oikeudellisten välineiden mukaisesti.";

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"7. Edellä olevaa 6 kohtaa ei sovelleta, jos tietojen jakaminen vaarantaisi meneillään olevan tutkinnan tai henkilön turvallisuuden tai jos se olisi kyseisen jäsenvaltion keskeisten turvallisuusetujen vastaista.

8. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden toimivaltaiset viranomaiset saatuaan 6 kohdassa tarkoitettut tiedot toteuttavat hyvissä ajoin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tarpeelliset toimenpiteet."

⁺ Virallinen lehti: lisätään tämän direktiivin numero.

23 artikla

Perusoikeudet ja -vapaudet

1. Tämä direktiivi ei aiheuta muutoksia velvoitteeseen kunnioittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa vahvistettuja perusoikeuksia ja oikeudellisia perusperiaatteita.
2. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lehdistönvapautta ja muiden tiedotusvälineiden vapautta koskevien perusperiaatteiden vaatimat ja kyseisten perusperiaatteiden mukaiset edellytykset, joilla säännellään lehdistön tai muiden tiedotusvälineiden oikeuksia ja vastuuta sekä menettelyyn liittyviä takeita, jos tällaiset edellytykset koskevat vastuun määräytymistä tai rajaamista.

V OSASTO

TERRORISMIN UHRIEN SUOJELUA, TUKEMISTA JA OIKEUKSIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

24 artikla

Terrorismin uhrien auttaminen ja tukeminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien rikosten tutkinta tai niistä syytteenpano ei edellytä terrorismin uhrin tai rikoksen kohteena olevan muun henkilön tekemää ilmoitusta tai esittämää syytöstä ainakaan silloin, kun teot on tehty jäsenvaltion alueella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on terrorismin uhrien erityistarpeisiin vastaavia direktiivin 2012/29/EU mukaisia tukipalveluja ja että ne ovat terrorismin uhrien saatavilla välittömästi terrori-iskun jälkeen ja niin kauan kuin tarpeellista. Tällaisia palveluja on tarjottava lisänä uhrien yleisille tukipalveluille, joissa voidaan käyttää erityistukea antavia olemassa olevia yksiköitä, tai näiden yleisten tukipalvelujen erottamattomana osana.
3. Tukipalveluilla on pystyttävä tarjoamaan apua ja tukea terrorismin uhreille heidän erityistarpeidensa mukaisesti. Palvelujen on oltava luottamuksellisia, maksuttomia ja helposti kaikkien terrorismin uhrien saatavilla. Palveluihin kuuluvat erityisesti
 - a) emotionaalinen ja psykologinen tuki, kuten apu ja neuvonta trauman yhteydessä;
 - b) neuvonta ja tietojen antaminen asiaan liittyvistä oikeudellisista, käytännöllisistä tai taloudellisista asioista, mukaan lukien terrorismin uhrien 26 artiklassa säädetyn tiedonsaantioikeuden käyttämisen helpottaminen;
 - c) korvausvaatimusten esittämiseen liittyvä apu asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti terrorismin uhreille saatavilla olevien korvausten osalta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on olemassa kansallisen pelastuspalveluinfraktuurinsa puitteissa mekanismit tai toimintatavat tukipalvelujen aktivoimiseksi terrorismin uhreja varten. Mekanismeissa tai toimintatavoissa on otettava asiaankuuluvien viranomaisten, virastojen ja elinten välinen koordinaatio huomioon, jotta uhrien ja heidän perheenjäsentensä tarpeisiin voidaan vastata kattavasti heti terrori-iskun tapahduttua ja niin kauan kuin se on tarpeen, mukaan lukien riittävät keinot, joilla helpotetaan uhrien ja heidän perheenjäsentensä tunnistamista ja heille tiedottamista.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että terrorismin uhrin saavat riittävää lääketieteellistä hoitoa heti terrori-iskun tapahduttua ja niin kauan kuin se on tarpeen. Jäsenvaltiot säilyttävät oikeutensa järjestää terrorismin uhreille annettava lääketieteellinen hoito kansallisten terveydenhuoltojärjestelmiensä mukaisesti.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että terrorismin uhrilla on direktiivin 2012/29/EU 13 artiklan mukaisesti mahdollisuus oikeusapuun, jos hänellä on rikosoikeudellisen menettelyn osapuolen asema. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rikoksen vakavuus ja olosuhteet otetaan asianmukaisesti huomioon edellytyksissä ja menettelymääräyksissä, joiden nojalla terrorismin uhrilla on mahdollisuus oikeusapuun kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
7. Tätä direktiiviä sovelletaan direktiivissä 2012/29/EU säädettyjen toimenpiteiden lisäksi ja niitä rajoittamatta.

25 artikla
Terrorismin uhrien suojelu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on toimenpiteitä terrorismin uhrien ja heidän perheenjäsentensä suojelemiseksi direktiivin 2012/29/EU mukaisesti. Päädettyäessä, sovelletaanko heihin suojelutoimenpiteitä rikosoikeudellisen menettelyn kuluessa ja missä määrin, erityistä huomiota on kiinnitettävä pelottelun ja kostotoimien vaaraan sekä tarpeeseen suojella terrorismin uhrien ihmisarvoa ja ruumiillista koskemattomuutta, myös kuulemisen ja todistajanlausunnon antamisen yhteydessä.

26 artikla
Toisessa jäsenvaltiossa asuvien terrorismin uhrien oikeudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että terrorismin uhreilla, jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa terrorismirikos tehtiin, on mahdollisuus saada tietoja oikeuksistaan, tarjolla olevista tukipalveluista ja käytettävissä olevista korvausjärjestelmistä siinä jäsenvaltiossa, jossa terrorismirikos tehtiin. Tältä osin asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimia helpottaakseen toimivaltaisten viranomaistensa tai asiantuntijatuken antavien yksiköidensä välistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että terrorismin uhreilla on tosiasiallinen mahdollisuus saada näitä tietoja.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla terrorismin uhreilla on mahdollisuus käyttää 24 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä avustus- ja tukipalveluja sen jäsenvaltion alueella, jossa he asuvat, vaikka terrorismirikos olisi tapahtunut toisessa jäsenvaltiossa.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Puitepäättöksen 2002/475/YOS korvaaminen

Korvataan puitepäättös 2002/475/YOS niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, tämän kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu puitepäättös osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia puitepäättökseen 2002/475/YOS pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

28 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 8 päivänä syyskuuta 2018. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

29 artikla

Raportointi

1. Komissio antaa viimeistään 8 päivänä maaliskuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin noudattamiseksi.

2. Komissio antaa viimeistään 8 päivänä syyskuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin lisäarvoa terrorismin torjunnan kannalta. Kertomus kattaa myös tämän direktiivin vaikutuksen perusoikeuksiin ja -vapauksiin, mukaan lukien syrjimättömyyteen, oikeusvaltioperiaatteen ja terrorismin uhreille annetun suojelun ja avun tasoon. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden neuvoston päätöksen 2005/671/YOS nojalla toimittamat tiedot ja kaikki muut asiaankuuluvat tiedot, jotka koskevat niiden valtuuksien käyttämistä, jotka on annettu tämän direktiivin kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen ja tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien terrorismintorjuntalakien nojalla. Komissio päättää tarvittaessa asianmukaisista jatkotoimista tämän arvion perusteella.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

31 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja